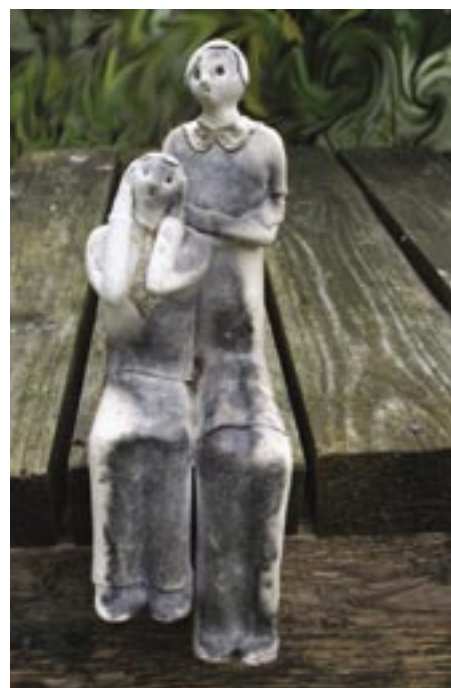
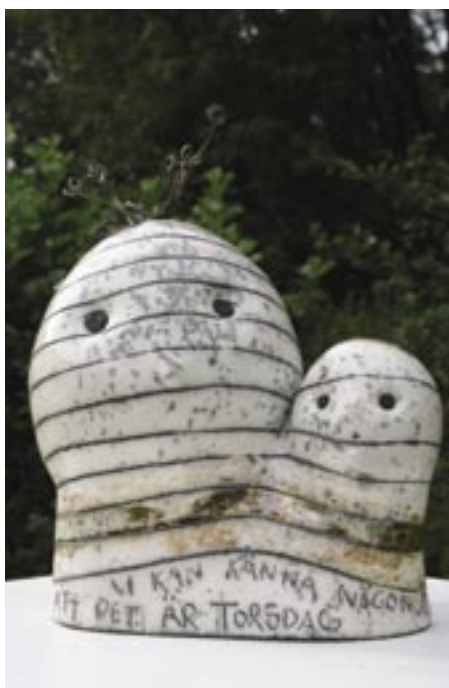

Gudrun Kellerman

- med humoristisk och klurig underton

"Jag har för lite kött mellan benen för att kunna uttala mig", texten återfinns på ett av Gudrun Kellermans många verk och lockar fram ett skratt hos betraktaren. Uttalandet som är en felsägning kommer från TV och Gudrun lät föreviga det. Hennes konst i form av keramik och

bilder lämnar ingen oberörd. Avbildningarna av människor i alla möjliga och även omöjliga situationer sticker ut lite extra på utställningarna. Först stannar man upp och betraktar skapelserna på avstånd, sedan kan man inte låta bli att närma sig och detaljstudera. Ungefär

samtidigt som man undrar över vad hon vill förmedla upptäcker man en "fusklapp" likt en medeltida inskription i leran. Texterna, ofta humoristiska, tar man lätt till sig och manar till eftertanke. Texten och verket lever på något sätt i symbios med varandra och helhetsin-

trycket blir bestående.

Blekingka

Gudrun är född 1943 i Sölvborg och började sin yrkesbana i Kristianstad, som dekoratör av skyltfönster. Hon fortsatte som scendekoratör innan hon styrde in på den konstnärliga banan. Det började med keramik i en liten ateljé som hette "Bränd lera" vid Odenplan i Stockholm. Gudrun flyttade sedan till Oxelösund där hon var bosatt 1983-2001.

"Där föddes mina två *tutor*, växte upp och genomgick sin grundskoleutbildning. Deras flytt hemifrån påverkade mig att 2001 flytta till Vessingebro i Halland," säger Gudrun.

Framförallt Gudruns bildkonst har tydliga drag av naivism och så känner hon sig själv ibland. "Ju enklare en människa framstår desto mer omtyckt blir personen." Gudruns måleri började egentligen med akvarell och gouache men övergick så småningom till tempera och olja.

Konstrecension om Gudrun

"Målningar och skulpturer, djärva materialbehandlingar och en ström av associationer, manifesterade i ett myller av mönster. Gudrun Kellermans utställning präglas av lekfullhet och humor - men även allvar och engagemang. ....Det känns som ett flöde, ett överdåd av tankar, ting, färger och former. Gudrun Kellerman visar målningar och skulpturer och mellanting av dessa. Hon arbetar i olja på duk, i trä, metall, keramik och med champangekorkar. ....Också Gudrun Kellermans tankeassociationer är utmanande. Sprången är många gånger snabba och framkallar inte sällan ett litet skritt....Ibland känns det överraskande, emellanåt hisnande roligt.

....Gudrun Kellermans konstverk är digra, ibland nästan överlastade. De kastar sig mellan tankar och lyckas ibland hålla greppet, men slinter även emellanåt. Det genomgående intrycket är dock ett obändigt sökande och en virvlande fantasi."

Alice Sundman, *Länstidningen i Södertälje*, tisdag 16 april 2002

Budskap

Gudrun överför sina innersta tankar till det hon skapar. Hon drar sig inte för att

övertaska publiken med motsägelsefulla budskap. Det ligger ofta flera och komplicerade tankar dolda i de lite större skulpturerna. Man måste tänka till lite extra. Tankar om vårt samhälle och hur vi behandlar människor genomsyrar ibland verken, som skulpturen som bär texten "Ett pensionärshem är en sorts kennel för gamla människor fast de behöver inte ha koppel på sig" eller "om man öppnar ögonen och det är alldeles svart är man medvetlös." Det finns humor och glädje också som återges med enkla medel. Skulpturen med "Nr 1" på bröstet strålar av självsäkerhet och tillfredsställelse. Kroppshållningen är ledig före målnöret och ögonen lyser av lycka, ett leende vilar på läpparna. Gudrun skapar inga bruksföremål då hon tycker att andra kan denna nisch bättre. Nej, hon skapar det andra inte kommit på att göra. "Konst är något obekant. När man kan är det ingen konst".

Besökarna i utställningarna överraskas ständigt av nya omöjliga föremål. En vacker spetsig damsko eller en handväska där handtaget utgörs av ståltråd. Väskans veck syns tydligt i den ljusa porslinsleran. Eller en tavla som utgörs av åtskilliga små keramikplattor, varje platta med tankvärda eller humoristiska inslag.

"Det känns som ett flöde, ett överdåd av tankar, ting, färger och former."

Hennes småfåglar är näpna och var och en är en individ med något uttryck i ögon och hållning.

"Då jag började dreja hade jag tänkt mig att göra nytosaker men det kändes urtråkigt och jag var inte nöjd med resultatet. Jag övergav snabbt att dreja och började i stället med att göra kavlade skulpturer. Jag tyckte helt enkelt att det var roligare att hitta på då jag utformade mina verk. Jag tänker hela tiden och lyssnar ofta på radio då jag arbetar. Ibland lyckas man tänka på ett nytt sätt och det känns härligt," säger Gudrun.

Text o. foto: Ingvar Wallin